13DE JAARGANG No. 1844

De Arubaanse Courant

ZATERDAG 30 JANUARI 1954

Uitgeefster: „De Arubaanse Courant" N.V. — Redacteur: G. Schagen (Tel. thuis 1824) Abonnement ƒ 2.50 per maand.

DAGBLAD VOOR ARUBA

Bureau Oranjestad: Nassaustr. 94, Tel. 1282. - Agent San Nicolas: „Daco's Tavern", Tel. 5067. - Druk: Aruba Drukkerij N.V., Tel. 1277.

BEL 1282
VOOR EEN ABONNEMENT OP DE ARUBAANSE COURANT

Militair Tehuis huldigde op hartelijke wijze scheidende vlootaalmoezenier

Pater Anink sloot belangrijke episode uit eervolle loopbaan af

Gisteravond werd in het gezellige militaire Tehuis op San Nicolas afscheid genomen van de Zeer Eerwaarde Pater Bonifacius G. Anink van de Orde der Predikanten, die morgen met verlof naar Nederland vertrekt, na ruim zes jaar op de Antillen werkzaam te zijn geweest, de laatste twee en een half jaar onder meer als hulpvlootaalmoezenier. Dat Pater Anink zich populair wist te maken in die jaren, bleek uit de grote belangstelling uit alle kringen van de militaire samenleving, elke voor het afscheid werd getoond. Toen dr. Dussenbroek, leider van het Militair Tehuis de bijeenkomst opende en de gasten verwelkomde, zagen wij, behalve de vertrekkende Aalmoezenier de Gezaghebber en Mevrouw Kwartsz, Detachements-commandant Veenhuys en Mevrouw Veenhuys, de Weleerw. Heer Ds. Oegema, Eerste Officier Bons en vele andere officieren, onderofficieren en manschappen.

Het „officieel gedeelte", werd, geheel in de geest van Pater Anink kort gehouden. Hoofdschotel van de avond vormde een bont programma gebracht door de Mariniers Bakker, Lioj, Muller, „Pabst" en Klein, alsmede de oud schutter Tally Lopez en de Heer Mario Bislick. De artisten brachten op hun eigen wijze een alleraardigst programma, dat telkens weer een dankbaar applaus oogstte.

Na de pauze, waarin het buffet „vrij" was en enkele honderden overheerlijke oliebollen werden verorberd, werd een filmprogramma vertoond, waarin als „bijfilms" enkele in opdracht van het Tehuis gemaakte films over het militaire leven in het kamp en de plechtige viering van het feest van Christus Koning.

Voor men tot de filmvertoning overging was er echter toch nog sprekers om namens zeer velen de scheidende Pater te huldigen en te danken voor zijn belangrijk werk. De Marinier der eerste klas John Visser sprak namens de militairen. De Heer Visser memoreerde onder meer hoe men altijd weer een beroep kon doen op Pater Anink, die altijd en voor een ieder klaar stond. Hij herinnerde aan het feit, dat in deze periode enkele jongens waren overgegaan tot het Katholiek Geloof, aan de plechtige viering tot twee maal toe van het Christus Koning Feest en aan de retraite, waaraan de deelnemers nog altijd zo gaarne terugdenken. Dr. A. F. Dussenbroek, leider van het Militair Tehuis sloot zich graag bij deze woorden aan en huldigde de Pater als een eminent bewaarder van de paraatheid van de ziel. Uw werk was zeer belangrijk en als wij in het militair Tehuis geslaagd zijn met ons werk om de mensen die hier ver van huis en haard dienen tenminste op eenzelfde peil en liefst nog op hoger peil te brengen, dan is dat vooral ook aan Uw

(Vervolg op pag. 4)

PATER ANINK

(Vervolg van pag. 1)

toewijding en steun te danken. Als U hier binnenkwam, was de stemming meteen goed. Het Militair' Tehuis verheugt zich er over, dat Pater Anink thans van een bijzonder welverdiend verlof kan gaan genieten en geeft hem daarom een geschenk mee, dat bestaat uit de inhoud van een enveloppe, die door dr. Dussenbroek aan de vertrekkende pater wordt overhandigd. Er is aan dit geschenk echter een voorwaarde verbonden, aldus dr. Dussenbroek: wij hopen dat U in Nederland tenimnste eenmaal per maand een Heilige Mis zult lezen voor het Arubaanse garnizoen, waar U een mooie taak volbracht. Pater Anink dankte op kernachtige wijze voor de grote belangstelling op deze bijeenkomst en voor de vriendelijke woorden die tot hem gericht werden. Spreker zal het niet lang maken; hij zegt een man van weinig woorden te zijn. Natuurlijk is het geen droevig afscheid, want hij verlangt naar dit verlof en de hereniging met zijn familie. Nu het echter op het werkelijk scheiden aankomt, voelt hij steeds meer dat hij hier veel gaat achterlaten. In het bijzonder wil hij alle autoriteiten danken, die hem het werken gemakkelijk maakten en ook dr. Dussenbroek, de onvermoeibare vriend van alle militairen, zal hij hard missen. Sprker hoopt dat het de militairen goed zal gaan en dat het militair Tehuis zal blijven bloeien. Zijn opvolger (Pater Erkamp, die hier heden verwacht wordt) wenst hij toe, dat hij in gelijke mate het vertrouwen zal krijgen van overheid en militairen.

Laatste spreker is dan Ds. Oegema, geestelijk verzorger van de kazerne Savoneta. Spreker herinnert aan een Latijns spreekwoord, dat er op neer komt, dat wat in het hart is welsprekend maakt. Mocht er aan de welsprekendheid iets mankeren, dan kan men er zeker van zijn, dat bij dit afscheidswoord tot collega Anink het hart werkelijk spreekt. Het bijbelwoord „omdat zij allen een zijn" is hier wel zeer van toepassing geweest. De Katholieke en Protestantse verzorgers wisten de basis, die bindt te vinden en samen prachtig en goed werk te doen. Het is niet voor het eerst dat Spreker een dergelijke bijna bovenkerkelijke samenwerking ondervond.

Hij herinnert zich hetzelfde uit de jaren dat hij voor 1939 mocht samenwerken met Pastoor Bruno in Soerabaya. Het is van harte te hopen dat deze geest ook in de toekomst blijft doorwerken.

De samenwerking met Pater Anink was niet alleen die van een collega, maar het woord „vriend" kan hier zeker van toepassing worden geacht. Spreker dankt voor het vertrouwen en de prachtige samenwerking en wenst Pater Anink een prettig verlof. Hij hoopt gaarne dat zij elkaar weer zullen ontmoeten en dat het werk vasn de Pater na terugkeer op de Antillen zal blijven strekken tot rijke zegen in Gods rijk.

In deze kring van vrienden was het moeilijk afscheid te nemen en het is dan ook niet te verwonderen dat het over twaalf uur was, voor de laatste gasten waren vertrokken.

Onze beste wensen vergezellen Pater Anink.